

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom. P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE 3 Maja 23; tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 11524; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Aleja Marsz. J. Piłsudskiego 24, tel. 28-57, 28-58 i 28-49; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 17-85.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 446. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 października 1936 r. w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Rawicza.

Poz. 447. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 października 1936 r. w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Sędziszowa.

WYSZEDEŁ Z DRUKU NR 81 DZIENNIKA USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z DNIA 26 PAŹDZIERNIKA 1936 R., ZAWIERAJĄCY TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz. 556 — Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 7 września 1936 r. o zmianie rozporządzenia z dnia 9 października 1924 r. w sprawie egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich.

Poz. 557 — Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 10 września 1936 r. o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych i wychowawczych, wydane co do § 1 pkt 2 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Poz. 558 — Spraw Wewnętrznych z dnia 8 października 1936 r. w sprawie regulaminu wyborów sołtysa i podsołtysa.

Poz. 559 — Spraw Wewnętrznych z dnia 20 października 1936 r. w sprawie zawieszenia mocy obowiązującej warunku władania językiem polskim, jako warunku wybieralności do organów ustrojowych związków samorządowych.

Poz. 560 — Skarbu z dnia 19 września 1936 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych.

Poz. 561 — Skarbu z dnia 13 października 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o opłatach stemplowych, wiążących się z rejestrem kartelowym.

Poz. 562 — Skarbu z dnia 14 października 1936 r. w sprawie utworzenia podurzędu celnego w siedzibie Państwowych Zakładów Inżynierii w Warszawie.

Poz. 563 — Skarbu z dnia 14 października 1936 r. o utworzeniu w Białymstoku urzędu celnego kolejowego.

Poz. 564 — Sprawiedliwości z dnia 22 października 1936 r. w sprawie stanowisk notariuszy w Płocku i Mławie.

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

Poz. 565 — z dnia 8 września 1936 r. w sprawie złożenia przez Grecję dokumentu ratyfikacyjnego konwencji o traktowaniu pracowników obcych na równi z krajowymi w zakresie odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki przy pracy.

Poz. 566 — z dnia 9 września 1936 r. w sprawie złożenia przez Brazylię dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji, określającej najniższy wiek dopuszczania dzieci do pracy w marynarce, z dnia 9 lipca 1920 r.

Poz. 567 — z dnia 9 września 1936 r. w sprawie złożenia przez Kolumbię dokumentu ratyfikacyjnego umów Światowego Związku Pocztowego, podpisanych w Kairze dnia 20 marca 1934 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

446.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 3 października 1936 r.

w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Rawicza.

Na podstawie art. 4 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach (Dz. U. R. P. Nr 115, poz. 980) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 629) — po porozumieniu się z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego — zatwierdzam herb miasta Rawicza w następującej postaci:

W polu złotym niedźwiedz czarny kroczy w prawo po murawie zielonej.

Jeden wizerunek zatwierdzonego herbu pozostaje w przechowaniu Zarządu Miejskiego miasta Rawicza, drugi identyczny — w przechowaniu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) *Wł. Korsak*,
Podsekretarz Stanu.

—oOo—

447.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 3 października 1936 r.

w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Sędziszowa.

Na podstawie art. 4 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach (Dz. U. R. P. Nr 115, poz. 980) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 629) — po porozumieniu się z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego — zatwierdzam herb miasta Sędziszowa w następującej postaci:

W polu czerwonym srebrna strzała, z końcami na obie strony zakrzywionymi.

Jeden wizerunek zatwierdzonego herbu pozostaje w przechowaniu Zarządu Miejskiego miasta Sędziszowa, drugi identyczny — w przechowaniu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) *Wł. Korsak*,
Podsekretarz Stanu.

—oOo—

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

Po porozumieniu z Ministerstwem W. R. i O. P. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadomiło urzędy wojewódzkie, Komisariat Rządu na m. st. Warszawę oraz starostwa, że Hebrajski Instytut Teologiczny w Haifie jest uznany za wyższy zakład naukowy, uprawniający słuchaczy do korzystania z odroczeń służby wojskowej na podstawie art. 63 p. 2 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym.

—oOo—

Z Ministerstwa Skarbu

Dotychczasowy przewodniczący Państwowej Rady Spółdzielczej p. Ksawery Pomijański odwołany został do centrali Ministerstwa Skarbu. Jednocześnie P. Minister Skarbu powołał na stanowisko przewodniczącego Rady radcę Min. Skarbu p. Stanisława Sadkowskiego.

—oOo—

Z Ministerstwa W. R. i O. P.

Dyrektorem departamentu Nauki i Szkół Wyższych w Min. W. R. i O. P. mianowany został prof. dr Jerzy Aleksandrowicz.

Poniżej podajemy życiorys nowomianowego dyrektora:

Prof. dr Jerzy Aleksandrowicz urodził się dnia 2 sierpnia 1886 r. w Stoczkach pow. opoczyńskiego ziemi radomskiej. W r. 1904 ukończył IV gimnazjum w Warszawie i w tym roku wstąpił na Wydział Lekarski Uniwersytetu Warszawskiego, a w r. 1905 na Wydział Filozoficzny Uniwersytetu w Zurichu, który ukończył w r. 1909 ze stopniem dr filozofii. Następnie studiował kolejno medycynę na uniwersytetach w Monachium, Heidelbergu, Paryżu i Jenie. W r. 1913 uzyskał w Jenie doktorat medycyny. W tymże roku został mianowany asystentem przy zakładzie anatomii opisowej Uniwersytetu Jagiellońskiego i docentem anatomii artystycznej Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. W 1919 r. wstąpił do wojska, lecz został powołany do organizacji katedry anatomii opisowej w Uniwersytecie Wileńskim, w którym w r. 1919/20 wykładał anatomie opisową i artystyczną w charakterze zastępcy profesora. Kampanię 1920 r. odbył jako lekarz naczelny 211 pułku ułanów, później jako dowódca kompanii zapasowej sanitarnej wojsk Litwy Środkowej. Jednocześnie w odebraniu Wilna zajął się organizacją zakładów histologii. W roku 1921 otrzymał nominację na profesora nadzwyczajnego histologii Uniwersytetu Stefana Batorego, w styczniu 1929 r. nominację na profesora zwyczajnego histologii i embriologii Akademii Medycyny Weterynaryjnej we Lwowie, a w maju 1930 r. został mianowany profesorem zwyczajnym tejże uczelni. Na lata akad. 1936/37 i 1938/39 zatwierdzony został na stanowisku rektora Akademii Medycyny Weterynaryjnej.

Prof. Aleksandrowicz ogłosił szereg prac naukowych w języku polskim i w językach obcych. Na zajmowanych stanowiskach nie tylko rozwijał szeroką działalność naukową, ale okazał się jednocześnie znakomitym pedagogiem i organizatorem. Jego zasługą jest utworzenie Instytutu Anatomicznego a następnie histologiczno-embriologicznego w Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie. W Akademii Medycyny Weterynaryjnej we Lwowie zorganizował Zakład Histologii i Embriologii, a jego praca pedagogiczna zyskała powszechne uznanie.